IRAKLI GAZETECİ ve AYAKKABILARI..

Yazan: Naci Konyar - 28 Aralık 2008

Hasan Pulur üstad yazmıştı; Prof.Dr.Yılmaz Kafadar'ın babası da doktormuş, oğlu tıbbiyeye girince oğlunu kenara çekmiş:

-Oğlum, zengin olmak istiyorsan iş adamı ol, hekim değil…

Burada bir mesleğin itibarının korunması hususunda bir uyarı yapılıyor aslında.

İtibar insani bir kavramdır.Mesleklerin itibarı olduğu gibi devletlerin de itibarı vardır.Örnek mi istersiniz.? İşte dünyanın süper gücü ABD… Irak'ı işgal edince milletler arası camiada itibarını yitirmiştir.

Dünya siyasetini izleyen bir çok gözlemci, Başkan Eisenhower'in deyişiyle **"İnsanlığın gözündeki edepli itibar"** açısından, ABD'nin kaybettiği şeyi tekrar kazanmasının yıllar alacağını söylüyordu.

Uluslar arası hukuku hiçe sayma, temel hak ve özgürlüklere yapılan tecavüzler, Irak'lı tutuklulara yapılan işkence kepazeliği ABD'nin en değerli özelliği olan itibarını aşındırmıştır.

ABD kendi halkına ve dünyaya, Irak'ın kitle imha silahlarına sahip olduğunu, kendilerine saldırı tasarladığını, 11 Eylül saldırısında da Dünya Ticaret Merkezi ve Pentagon'a saldıran teröristlere destek verdikleri için Irak'a girdiklerini söylüyordu.

Bu suçlamaların doğru olmadığı ortaya çıkınca da Bush yönetimi başka bir sebep gösteriyordu; Irak'ın despot rejimi. Bu doğruydu. Ancak, bugün herkesin genel kanaati ABD saldırısının ardındaki sebep bunlardan hiçbiri değildi.Irak'ın petrol açısından olağan üstü zenginliğiydi.Irak petrol içinde yüzen bir ülkeydi ABD için.

Fiili istilanın başlamasıyla iki milyon Irak'lı öldü, hiçbir ülkenin yaşamadığı yoğunlukta bir bombardımanla yerleşim yerleri yakıldı yıkıldı.Bir çocuk kuşağı kalıcı bedensel hasarlar yanında, ruhsal olarak yaralanmış vaziyette yetişkinlik çağına ulaştı.Irak halkı gelişim sürecinin en verimli yıllarını kaybetti.Kütüphaneler yağmalandı, müzeler soyuldu. **"Onur, itibar"** duyguları incindi Iraklının…

Onu işgal eden ABD de itibarsız duruma düşüyordu dünyanın gözünde…

Evet dünyanın gözü önünde bunlar yaşanırken bütün mazlum milletlerin inanılmaz bir hazla seyrettikleri bir sahne yaşandı Irakta. ABD Başkanına Iraklı bir gazeteci tarafından bir çift ayakkabı fırlatıldı.Bu hareket çaresizliğin, öfkenin dışa vurumuydu.Her ne kadar tuzu kuru yaklaşımcılar bunun gazetecilik etiğine yakışmadığını söyleseler de ayakkabı atma eylemi sembolik bir şiddet gösterisiydi Iraklı gazeteci için.Irak halkının gazeteciden yansıyan birikmiş öfke ve nefretin bir ifadesiydi.

Iraklı gazeteci ülkesini işgal eden ihlalciye gereken tepkiyi verirken ABD'nin imajının aşındığını, politikalarının iflas ettiğini ve istenmediğinin de mesajını veriyordu.

Ayakkabı fırlatma olayından bizim de çıkaracağımız dersler vardır. Iraklı gazetecinin ayakkabıları bize 1 Mart tezkeresinin ne kadar önemli olduğunu da gösterdi.Tezkereye evet denmemesi, Türkiye'nin ahlaki olarak bu savaşa girmemekle ne kadar **"Onurlu ve itibarlı"** bir iş yaptığını göstermiş oldu.

Şimdi Iraklı gazeteci ve pabuçları dünyanın sembolü oldu.Yürüyüşler düzenlendi, gösteriler yapıldı, anıtlar dikildi.Iraklı gazeteci **El Zeydi** ile ilgili fıkralar bile üretildi.

Bağdat'ın yeni açılan büyük alışveriş yerlerinden birisinde bir kadın hızla tuvalete yönelmiş. Ancak yanlışlıkla erkekler tuvaletine girince bir görevli kapıda kadını tutmuş,uyarmış:

-Yanlış girdiniz,burası erkekler tuvaleti

Kadın sormuş:

-İçerde El Zeydi mi var?

-Yooo, bunu nereden çıkardınız?

-Arap dünyasında başka erkek var mı?

Sözde aydın değil, Iraklı gazeteci El Zeydi gibi gerçek aydınların yaşadığı, insanlığın gözündeki edepli itibarını koruyan bir devlet olarak ilelebet yaşamak dileğiyle…

Yorum Ekle

Naci Konyar

